

Beszélgetés Ivan Pattersonnal

Egy októberi délelőttön a Ráday utcán sétálva próbálunk egy nyugodt helyet találni, ahol Ivan Patterson nagytiszteletű úrral tudunk beszélgetni magyarországi tartózkodásáról, a tervezés alatt lévő cserediákprogramról, és személyes élményeiről. Az esős, borús idő ellenére, - vagy éppen ezért – az Írországi Presbiteriánus Egyház volt vezetője otthon érzi magát és szívesen mesél életéről és arról, hogy miben látja az MRE és a PCI (Presbyterian Church in Ireland) együttmű-

ködésének jövőjét.

Mi a célja a jelenlegi itt tartózkodásának?

A múltban volt együttműködés a két egyház között, illetve a romániai egyházzal is, de ez aztán abbamaradt. Ugyanakkor ezalatt az idő alatt voltak cserediákok mindkét oldalról. Ezt szeretnénk újraindítani. Szeretnénk, ha a diákoknak lenne lehetőségük egy-egy hónapot vagy szemesztert eltölteni egymás országában, kultúrájában, egyházában.

Miben látja a lehetőséget a tanulásra?

Úgy gondolom, hogy mindkét egyház részéről van mit tanulnunk a másiktól. Alapvetően van hasonlóság a PCI és az MRE között, akár történelmileg, akár a közéleti helyzetét tekintve, de vannak különbségek is. Jót tesz, ha ki tudunk mozdulni a saját közegünkből és meg tudunk ismerni más látásmódokat is.

Magyarországon például azt látom, hogy fontosak a hagyományok, és komolyan veszik őket. Itt egy istentiszteletnek megvan a rangja. Ha csak a csütörtöki közös alkalmakat, azaz exhortációkat nézem: a diákok közül többen szépen felöltözve jelennek meg, ezzel is mutatva, hogy hogyan becsülik az egyházukat. Nálunk farmerban és

pólóban érkeznének, mintha éppen a kertből jöttek volna be. De a hivatalos egyházi viseletet sem hordják már a fiatalok közül sokan. Ez persze egyrésztől jó, mert önmagukat tudják adni, de rossz is, mert elveszítünk valamit abból az egyházi hagyományból, ami a miénk volt.

Tehát más kultúrák megismerése és a hitről szóló párbeszéd miatt mindkét oldalról van lehetőség a tanulásra. Ez a PCI-nak és az MRE-nek is fontos.

Ön nem csak elméletként hangoztatja ezt, hanem gyakorolta is az életében. Ha jól tudom tanult kint a Jeruzsálemi Héber Egyetemen. Onnan milyen tapasztalatokkal tudott hazatérni?

Egy három hónapos tanulmányi időt töltöttem kint, s főleg a modern héber nyelvet tanulmányoztam. Ez elég rövid idő egy nyelv megtanulásához. A legérdekesebb inkább a vidéki élet volt, mert lehetett látni azt, amiről a Biblia is beszél (tájakat, városokat, embereket, pásztorokat), ha nem is autentikusan, de az életben, dinamikájában. Nekem az ortodox egyházzal való találkozás is érdekes volt ott kint, úgy a művészetek, mint a teológiai benyomások felől. Élveztem, hogy mindenféle csoportokkal találkozhattam: keresztyénekkal, de amerikai zsidókkal is. A fő cél az volt, hogy Betlehemet és Jeruzsálemet megismerhessem.

Magyarországról mi a benyomása?

Budapesten az élet annyira normális, hogy gyakorlatilag a világ bármelyik pontján lehetnék – a nyelvet leszámítva. Az egyházban jó látni, hogy a hagyományok tovább élnek. Vidéken még régebben jártam (1990-1993; főleg a ma Romániához tartozó részeken, Nagyváradtól északra) és lenyűgöző volt. Például nálunk gyermekkoromban láttam, hogy lovakat használnak, de a vidéki magyar életben ez még mindig megvan.

Egy kicsit rátérve az aktualitásra és a jelenleg tervben lévő csereprogramra. Mit érdemes tudni róla?

Azt szeretnénk, ha a diákoknak meg tudnánk nyitni annak a lehetőségét, hogy az egyetemi tanulmányaik alatt kijöhessenek tanulni Belfastba. Jó lenne, ha ezt a szolgálóknak is elérhetővé tudnánk tenni, sőt ha tanáraink is részt tudnának venni a csereprogramban. Sok közös van bennünk, és ez alapja lehet az építő párbeszédnek. Úgy gondolom, erre nagy szükség van manapság. Ami most nyugaton van, nálunk Észak-Írországban is, az néhány éven, évtizeden belül itt lesz Magyarországon is. Például a homoszexualitás is egy olyan téma, ami folyamatosan egyházi válaszadást igényel. Óvatosan kell ebben eljárni, mert megbélyegezhetik ennek kapcsán az egyházat vagy akár eljárást is indíthatnak ellene. Fel kell készülni rá.

Fontos, hogy a társadalmat aktuálisan érintő kérdésekben megtanuljunk nyilatkozni; hogy úgy legyünk közéletiek, hogy közben ne legyünk politikailag elkötelezettek.

Ilyen tekintetben jelenlegi tartózkodását egyfajta misszióknak is tekinti?

Nem. Sokkal inkább együttműködésnek. Mi az itteni református egyházzal szeretnénk kapcsolatban állni és együtt dolgozni. Szeretnénk, ha meghívás alapján lehetnénk jelen, ahogy most én is az egyház meghívására vagyok itt.

Köszönöm, köszönjük a beszélgetést!

dr. Pétery-Schmidt Zsolt